

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 10C/13/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719201551
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jenčová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2020:8719201551.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad - sudkyňou JUDr. Ivetou Jenčovou v spore žalobcu: V.. Q.. Q. Q., XX.XX.XXXX, bytom V. Č..XXX, R.. W. K. B., občan SR, právne zastúpený JUDr. Milanom Križalkovičom, advokátom, so sídlom Hviezdoslavova č.11, 052 01 Spišská Nová Ves proti žalovanému: SR - Generálna prokuratúra SR, Štúrova 2, 812 85 Bratislava, adresa na doručovanie písomností: Okresná prokuratúra Poprad, Štefánikova 100, 058 01 Poprad o náhradu škody spôsobenej rozhodnutím orgánu pri výkone verejnej moci s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3142,38 EUR spolu s 5% úrokom z omeškania ročne od 12.12.2018 do zaplatenia a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 312,91 EUR spolu s 5% úrokom z omeškania ročne od 12.12.2018 do zaplatenia a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobca m á voči žalovanému nárok na 100% náhradu trov konania, ktoré budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného uhradiť mu istinu 3 142,38 € s 5 % úrokom z omeškania ročne od 12.12.2018 do zaplatenia a aby ho zaviazal k náhrade trov konania. Svoj nárok odvíjal od príslušných ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. titulom náhrady škody spôsobenej orgánom pri výkone verejnej moci. Skutočnosť, ktorá zakladá uplatnené právo nastala dňa 14.4.2015 v obvode Okresného súdu Poprad, nakoľko Uznesenie o vznesení obvinenia žalobcovi povereným príslušníkom PZ, Odbor boja proti korupcii a organizovanej kriminalite úradu inšpekčnej služby, sekcie kontrol a inšpekčnej služby MV SR, ČVS: W.-X/BKOK-W.-XXXX, bolo vydané dňa 14.4.2015 v Poprade. Týmto uznesením bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie pre trestný čin - prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona. S týmto od počiatku nesúhlasil, skutočnosti v ňom uvádzané sa nezakladali na pravde, podal proti uzneseniu sťažnosť, ktorá bola dozorujúcim prokurátorom Uznesením VII/1 Gv 80/15/1000-12 z 3.6.2015 zamietnutá ako nedôvodná. Prípravné konanie bolo ukončené preštudovaním vyšetrovacieho spisu dňa 23.11.2015, kedy žalobca prostredníctvom svojho obhajcu žiadal zastaviť trestné stíhanie, nakoľko nebolo preukázané, že skutok sa stal. Dňa 22.1.2016 bola Špecializovanému trestnému súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica doručená obžaloba dozorujúceho prokurátora a konanie sa viedlo pod sp. zn. BB-4T/1/2016.

2. Rozsudkom Špecializovanému trestnému súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica pod sp. zn. BB-4T/1/2016 zo dňa 18.3.2016 bol žalobca spod obžaloby oslobodený podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, pretože nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol žalobca trestne stíhaný. Dozorujúci prokurátor podal proti rozsudku odvolanie, ktoré bolo Uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn.

6To/8/2016 zo dňa 17.5.2017 zamietnuté podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné. Rozhodnutia Špecializovanému trestnému súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, ako aj Najvyššieho súdu SR tak potvrdili nevinu žalobcu, ktorá bola zrejmä už od počiatku.

3. Na svoju obhajobu v trestnej veci si žalobca zvolil v zmysle § 39 Trestného poriadku obhajcu, JUDr. Milana Križalkoviča, AK Hviezdoslavova 11, Spišská Nová Ves. Advokát si za obhajobu v trestnej veci vyčíslil trovy obhajoby vo výške 3 142,38 €, ktoré vo výške 3000,- € žalobca aj uhradil. Nakoľko boli splnené zákonné podmienky na odškodnenie v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., uplatnil si žalobca na Generálnej prokuratúre SR písomnou žiadosťou na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody celkovo škodu vo výške 3 142,38 €, ktorá pozostáva z trov za jeho obhajobu v trestnej veci, v ktorej bol rozsudkom súdu právoplatne spod obžaloby prokurátora oslobodený. Súčasne s nárokom na náhradu škody si uplatnil podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka aj sumu 312,91 €, ktorá predstavuje príslušenstvo ním požadovanej náhrady škody, teda náklady žalobcu spojené v súvislosti uplatnením si pohľadávky v rámci predbežného prerokovania nároku na náhradu škody (tarifná odmena 1 úkonu je 121,17 €, za 2 úkony - prevzatie a príprava, návrh na predbežné prerokovanie nároku + 9,21 € paušál + 20% DPH).

4. Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 1.8.2018 bola žalovanému doručená dňa 3.8.2018, nakoľko mal za to, že žalovaný je príslušný konať za štát, pretože v predmetnom prípade sú splnené zákonné podmienky na postup podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z. z.. Prokurátor je kontrolným orgánom vo vzťahu k vyšetrovateľovi, teda vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania, ako aj v prípravnom konaní a je tým orgánom, ktorý nesie zodpovednosť za to, či podaním obžaloby presunie trestné konanie do štádia súdneho konania, a či dôkazy zabezpečené vyšetrovateľom sú dostatočné na podanie obžaloby a preukázanie viny obžalovaného. Prokurátor je teda orgán, ktorý nesie zodpovednosť za zákonnosť a aj za správnosť úradného postupu vyšetrovateľa pred začatím trestného konania a aj v prípravnom konaní. Okrem iného je oprávnený zrušiť ktorékoľvek nezákonné alebo neopodstatnené rozhodnutie a opatrenie vyšetrovateľa a môže ho nahradiť vlastným rozhodnutím.

5. Žalovaný listom z 11.12.2018 oznámil žalobcovi vo veci jeho žiadosti, že nezistil zákonné podmienky pre uspokojenie nároku žalobcu na náhradu škody, ktorý si uplatnil v žiadosti v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.. Keďže mal za to, že sú splnené všetky zákonné podmienky na odškodnenie, uplatnil si žalobca teda svoj nárok súdnou cestou.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že neuznáva nárok na náhradu škody žalobcom uplatnený podľa zákona č. 514/2003 Z. z.. Žalobu nemožno akceptovať vecne, pretože je nedôvodná. Uznesenie o vznesení obvinenia nemožno v danom prípade automaticky považovať za nezákonné len z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila (napr. nález ÚS SR - 11. ÚS 163/13 - 50 zo dňa 13.11.2013); v danom prípade až v súdnom konaní sa ustálil skutkový a právny stav veci, ktorý súd vyhodnotil v prospech žalobcu. Nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. ÚS SR - 11. ÚS 163/13 - 50 zo dňa 13.11.2013 bol prelomený dovtedajší nesprávny názor niektorých súdov, podľa ktorého oslobodenie spod obžaloby by malo mať za následok automaticky nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia. Samotné uznesenie o vznesení obvinenia, ani úkony prípravného trestného konania nemohli byť nezákonné, ak súd (v trestnom konaní) prijal obžalobu, a to bez ohľadu na konečné rozhodnutie súdu v trestnom konaní. Poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/201 /2007, z ktorého citoval. Mal za to, že trestné stíhanie voči žalobcovi bolo vedené zákonne, v súlade s legitímnym záujmom štátu na vedení trestného stíhania, pretože tu bolo v danom momente dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu. K žalobcom uplatnenému nároku na náhradu škody titulom náhrady vynaložených trov obhajoby v trestnom konaní uviedol, že v súčasnosti platná legislatíva neupravuje mechanizmus náhrady trov obhajoby osobe, ktorá bola oslobodená spod obžaloby, nemôže byť obchádzaná uplatňovaním nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z.. Zmyslom tejto právnej úpravy je náprava nezákonného postupu, ktorý musí byť, v zmysle ust. § 6 tohto zákona, konštatovaný príslušným orgánom. Nezákonným je pritom len také rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré už v čase jeho vydania nemalo zákonný podklad. Uznesenie o vznesení obvinenia CVS: W.-X/BKOK-W.-XXXX zo dňa 14.04.2015, v čase jeho vydania bolo rozhodnutím zákonným. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že v súdnom konaní sa inak ustálil skutkový a právny stav veci, ktorý súd vyhodnotil tak, že podľa § 285 písm. a) Trestného zákona žalobcu a druhého obžalovaného spod obžaloby oslobodil. Citoval aj ustanovenie

§ 206 odsek 1 Trestného poriadku a zdôraznil, že zákonodarca pre vznesenie obvinenia nevyžaduje takú mieru istoty, ktorú vyžaduje pre postavenie obvineného pred súd a už vôbec nie takú mieru istoty, ktorú vyžaduje pre uznanie viny obžalovaného súdom. Presvedčenie o dôvodnosti podozrenia nie je týmto totožné s presvedčením o vine, a preto k vzneseniu obvinenia stačí dostatočne zdôvodnená pravdepodobnosť, že určitá osoba spáchala trestný čin. V spojitosti s ustanovením § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. poukázal na to, že uznesenie o vznesení obvinenia nemožno považovať za nezákonné len z dôvodu, že obvinený nebol právoplatne odsúdený. V predmetnej trestnej veci je vzhľadom na skutkové okolnosti zrejmé, že zásady trestného konania boli dodržané, zistené okolnosti nasvedčovali tomu, že bol spáchaný trestný čin a že na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že tento čin bol spáchaný určitou osobou, pričom preukázanie viny obžalovanému je až vecou dokazovania pred súdom. Uznesenie o vznesení obvinenia podľa platného práva nepredpokladá istotu, že sa skutok stal, že je trestným činom s istotou, že ho skutočne spáchal podozrivý. Uznesenie o vznesení obvinenia preto nie je nezákonným len z dôvodu, že sa nepotvrdila v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu. V plnom rozsahu poukázal aj na obsah vyjadrenia Generálnej prokuratúry SR č. VI/4 Gc 139/18/1000-5 zo dňa 11.12.2018, ktoré je obsahom súdneho spisu. Navrhol pripojiť spis Špecializovaného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. BB-4 T 1/2016. žalobu navrhol zamietnuť ako nedôvodnú.

7. Žalobca v reakcii na toto písomné vyjadrenie zotrval na podanej žalobe, poukázal na nález ÚS SR II. ÚS 163/13 - 50 z 13.11.2015, ak aj na rozsudok NS SR č. 3 Cdo/201/2017 a na ustanovenia Trestného poriadku a zákona č. 514/2003 Z. z.. Uviedol, že zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zodpovednosťou objektívnou, ktorej sa štát nemôže zbaviť a pri splnení podmienok, a to existencie nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu, existencie škody, t. j. majetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch, resp. nemajetkovej ujmy a príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a škodou, za ňu zodpovedá. Poukázal na rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov a tiež na rozhodnutie Ústavného súdu SR I. ÚS 320/2016 zo 7.7.2016.

8. Na pojednávaní právna zástupkyňa žalobcu trvala na podanej žalobe a písomných vyjadreniach. Uviedla, že na strane žalobcu sú splnené podmienky na to, aby si mohol uplatňovať náhradu škody, ktorá mu vznikla konaním štátneho orgánu v zmysle zákona 514/2003 Z. z.. S poukazom na judikatúru, ako i ustálenú právnu prax je zrejmé, že v prípade, ak dôjde k buď zastaveniu trestného stíhania, alebo k oslobodeniu spod obžaloby je nutné považovať uznesenie o začatí trestného stíhania, ktoré bolo vydané, ako vydané nezákonne. Čo sa týka príčinnej súvislosti vzhľadom na to, že ide o náhradu škody tým, že bolo klientovi resp. žalobcovi vznesené obvinenie, na obhajobu svojich práv si zvolil v zmysle ustanovení Trestného poriadku obhajcu. Obhajoba bola riadne vykonaná, bola riadne vyčíslená, žalobca si riadne svoju povinnosť úhrady týchto trov splnil, to znamená majetková škoda, resp. poníženie jeho majetku je tu reálne dané a vlastne príčinná súvislosti s tým, že majetková škoda vznikla a tým, že uplatnenie náhrady nemajetkovej škody je zákonné, svedčí o tom, že klient bol právoplatne oslobodený spod obžaloby prokurátora Špecializovaným trestným súdom, čo bolo potvrdené aj NS SR. Vzhľadom na túto skutočnosť si uplatnil svoje právo aj u žalovaného, ktorý však neakceptoval jeho návrh a preto bol nútený domáhať sa svojich práv touto žalobou. V súvislosti s uplatnením svojich nárokov u žalovaného si ako príslušenstvo požadovanej náhrady škody v zmysle §121 ods.3 OZ, preto žalobca taktiež uplatňuje náhradu nákladov, ktoré mu vznikli s uplatnením tejto náhrady škody pred súdnym konaním. Navrhla žalobe vyhovieť v celom rozsahu a priznať právo na náhradu trov žalobcovi v celom rozsahu.

9. Na pojednávaní poverený zástupca žalovaného v plnom rozsahu poukázal na svoje písomné vyjadrenia. Uviedol, že žaloba je vecne nedôvodná a nie sú splnené podmienky na strane žalobcu pre uznanie nároku na náhradu škody, čo odôvodnil tým, že samotné uznesenie o vznesení obvinenia v čase jeho vydania bolo rozhodnutím zákonným. Boli splnené všetky podmienky pre jeho vydanie a bolo vydané aj v súlade s legitímnym záujmom štátu na vedenie trestného stíhania voči osobám podozrivým zo spáchania trestnej činnosti. Aj podaná obžaloba bola súdom prijatá a len samotný fakt, že v priebehu trestného konania v štádiu pred súdom sa dôkazná situácia zmenila tak, že súd rozhodol o oslobodení obžalovaného, nemôže byť dôvodom pre ustálenie záveru o nezákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia. S poukazom na žalobcom uplatňovaný nárok zotrval aj na stanovisku, že právna úprava zákona č. 514/2003 nemôže byť náhradou za absentujúcu právnu úpravu pre priznanie náhrady trov konania osobám oslobodeným spod obžaloby. Vzhľadom na tieto skutočnosti a s poukazom na ostatné argumenty už skôr prednesené písomne navrhol žalobu zamietnuť ako vecne nedôvodnú a priznať žalovanej nárok na náhradu trov konania.

10. Žalobca na pojednávaní uviedol, že si uplatňuje len to, čo uhradil na trovách konania. Bol funkcionárom dopravného inšpektorátu. Napriek tomu, ako s ním jednali, ako ho prišli zobrať a odvieďli v putách pred podriadenými, ako bol medializovaný, si náhradu nemajetkovej ujmy neuplatnil. Do zboru sa viac už nevrátil.

11. Z výsledkov vykonaného dokazovania, z vyjadrení strán sporu, právneho zástupcu žalobcu, z Uznesenia o vznesení obvinenia žalobcovi povereným príslušníkom PZ, Odbor boja proti korupcii a organizovanej kriminalite úradu inšpekčnej služby, sekcie kontrol a inšpekčnej služby MV SR, ČVS: SKIS-6/BKOK-SV-2015, z Uznesenia dozorcujúceho prokurátora VII/1 Gv 80/15/1000-12 z 3.6.2015, z Rozsudku Špecializovanému trestnému súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica pod sp. zn. BB-4T/1/2016 zo dňa 18.3.2016, z Uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6To/8/2016 zo dňa 17.5.2017, z písomnej žiadosti na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 1.8.2018, z listu žalovaného z 11.12.2018, ako aj z ďalších listinných dôkazov v spise mal súd preukázané, že Uznesením o vznesení obvinenia povereným príslušníkom PZ, MV SR, Sekcie odbornej kontroly a inšpekčnej služby, úradu inšpekčnej služby, odbor boja proti korupcii a organizovanej kriminalite, ČVS: W.-X/BKOK-W.-XXXX zo dňa 14.4.2015 v Poprade, bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie pre trestný čin - prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona. Uznesením prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR VII/1 Gv 80/15/1000-12 z 3.6.2015 bola sťažnosť, ktorú žalobca, ako obvinený voči uzneseniu o vznesení obvinenia podal, zamietnutá ako nedôvodná.

12. Obžaloba bola podaná na žalobcu Špecializovanému trestnému súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica a konanie bolo vedené pod sp. zn. BB-4T/1/2016. Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica pod sp. zn. BB-4T/1/2016 - 202 zo dňa 18.3.2016, bol žalobca spod obžaloby oslobodený podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, pretože nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol žalobca trestne stíhaný. Dozorujúci prokurátor podal proti rozsudku odvolanie, ktoré bolo Uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6To/8/2016 zo dňa 17.5.2017 zamietnuté podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné.

13. Podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

14. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

15. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 15 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

16. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde

môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

17. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

18. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

19. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523442'&ucin-k-dni='30.12.9999'> uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523442'&ucin-k-dni='30.12.9999'> škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

20. Súd sa v predmetnej právnej veci plne stotožnil s právnym názorom žalobcu, má za to, že žalobcovi vznikol nárok na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci a pasívne legitimovaným, teda zodpovedným subjektom za túto škodu je objektívne práve žalovaný. Posledne uvedené v konaní ani sporné nebolo. Spornou bola skutočnosť, či žalobca má, alebo nemá nárok na náhradu spôsobenej škody, ktorú si uplatnil len v rozsahu náhrady trov (náhradu nemajetkovej ujmy si neuplatňoval, ani žiadne iné nároky), ktoré bol povinný uhradiť a uhradil advokátovi za svoju obhajobu v priebehu trestného konania a pri uplatnení svojho nároku voči žalovanému na predbežné prejednanie tohto nároku. Súd má za to, že nárok žalobcu je jednoznačne odôvodnený. V súvislosti s argumentáciou žalovaného súd uvádza, že pri začatí každého trestného stíhania je len vyššia miera pravdepodobnosti ohľadom spáchania skutku, teda že skutok bol spáchaný a že ho spáchal obvinený. Argumentácia žalovaného, že uznesenie o vznesení obvinenia nemožno v danom prípade automaticky považovať za nezákonné len z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila a v danom prípade až v súdnom konaní sa ustálil skutkový a právny stav veci, ktorý súd vyhodnotil v prospech žalobcu a tohto spod obžaloby oslobodil je dôvodom na zamietnutie žaloby nie je správna. Takáto argumentácia by prichádzala do úvahy nanajvýš vtedy, keby žalobca bol oslobodený z procesných dôvodov, ku skutku by sa priznal, resp. by nebolo pochýb o jeho spáchaní. Nepochybne, aj v súlade s platnou právnou úpravou, aj judikatúrou súdov, dôležitý je výsledok trestného konania, nakoľko je daná objektívna zodpovednosť žalovaného za spôsobenú škodu.

21. Podľa § 12 ods.3 písm. a) vyhlášky č 655/2004 z. z. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb pri obhajobe v trestnom konaní okrem vecí podľa odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='655/2004%20Z.z.%252312'&ucin-k-dni='30.12.9999'> je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, jedna dvanástina výpočtového základu,

22. Podľa § 14 ods.1 vyhlášky č 655/2004 z. z. odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,
- b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej,
- c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo na konaní pred súdom alebo iným orgánom, 4) na konaní o dohode o vine a treste, na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,
- d) návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie,
- e) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

Podľa § 14 ods.2 vyhlášky č 655/2004 z. z. odmena vo výške dvoch tretín základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu; dĺžka trvania porady alebo rokovania s klientom, ktorý je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, sa preukazuje potvrdením príslušného ústavu na výkon väzby alebo ústavu na výkon trestu odňatia slobody,
- b) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu.

Podľa § 14 ods.3 vyhlášky č 655/2004 z. z. odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) návrh na zabezpečenie dôkazu,
- b) odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu,
- c) návrhy a sťažnosti vo veciach, o ktorých sa rozhoduje na verejnom zasadaní, okrem návrhu na obnovu konania,
- d) účasť na verejnom zasadaní, ak nejde o odvolanie alebo obnovu konania.

Podľa § 14 ods.4 vyhlášky č 655/2004 z. z. odmena vo výške jednej tretiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, kratšia ako jedna hodina,
- b) ďalšia porada alebo rokovanie s protistranou, kratšia ako jedna hodina.

Podľa § 14 ods.5 vyhlášky č 655/2004 z. z. odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) návrh na opravu odôvodnenia rozhodnutia, na odstránenie následkov zmeškania lehoty a na zmenu rozhodnutia o plnení v splátkach,
- b) zastupovanie alebo obhajoba na pojednávaní, pri ktorom sa iba vyhlásilo rozhodnutie, alebo zastupovanie a obhajoba na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednania veci.

Podľa § 14 ods.6 vyhlášky č 655/2004 z. z. ak po poslednej porade alebo rokovaní s klientom alebo protistranou nasleduje ďalšia porada alebo rokovanie a medzitým nedošlo k inému úkonu právnej služby, tak odmena za túto ďalšiu poradu alebo rokovanie advokátovi nepatrí.

Podľa § 14 ods.7 vyhlášky č 655/2004 z. z. ak bola súdom schválená dohoda o vine a treste pred podaním obžaloby, patrí obhajcovi okrem odmeny za úkony podľa odsekov 1 a 2 aj odmena vo výške štvornásobku základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby.

Podľa § 14 ods.8 vyhlášky č 655/2004 z. z. za úkony právnej služby, ktoré nie sú uvedené v odsekoch 1 až 5, patrí odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie.

23. Súd v danej veci priznal žalobcovi len náhradu účelne vynaložených trov, výška ktorých zodpovedá tarifnej odmene advokáta určenej osobitným právnym predpisom v čase robenia úkonov, teda vyhláške č. 655/2004 Z. z., nič iné si žalobca ani neuplatnil. Uplatnená tarifná odmena s režijným paušálom bola súladná s úkonmi právnej pomoci v rámci trestného konania počas jeho priebehu v roku 2015, 2016 a 2017 v zmysle citovanej vyhlášky účinnej v čase robenia úkonov, riadne boli zdokladované hotové výdavky, ako aj náhrada za stratu času, súd mal k dispozícii záznamy o vykonaných poradách s klientom, žalobcom, technický preukaz motorového vozidla.. a bankovými transakciami mal preukázané aj to, že žalobca trovy advokátovi uhradil. Voči trovám ako takým, ich opodstatnenosti a výške žalovaný

ani neuvádzal žiadne prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, nenamietal ich, namietal len svoju zodpovednosť pri náhrade uplatnenej škody spočívajúcej v povinnosti tieto trovy žalobcovi uhradiť. Navyiac podľa § 151 civilného sporového poriadku sa skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné a ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné. Ale ako už je uvedené, k žiadnemu popretiu skutkových tvrdení ohľadom opodstatnenosti vynaložených trov žalobcom, zo strany žalovaného nedošlo.

24. Súd poukazuje na podporu svojho právneho názoru napr. na Uznesenie NS SR z 28.4.2016 sp. zn. 6 Cdo 402/2015, podľa ktorého „Dovolací súd dospieva preto k záveru, že z hľadiska, a to treba zdôrazniť, rozsahu náhrady škody, treba primerane použiť aj všeobecné zásady charakteristické pre právnu úpravu týkajúcu sa trov konania (napriek tomu, že trovy konania upravujú procesné predpisy povahy verejnoprávnej a právna úprava zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu má základ v hmotnoprávnej úprave súkromnej povahy). Ide predovšetkým o zásadu, podľa ktorej každý účastník platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu osobne a trovy svojho zástupcu. Táto zásada sa v trestnom konaní prejavuje v tom, že obvinený znáša vlastné trovy a výdavky spojené so zvolením obhajcu, včítane odmeny dohodnutej medzi ním a advokátom (§ 553 ods. 1 Trestného poriadku <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523553'&ucin-k-dni='30.12.9999'>). V súvislosti s náhradou trov konania ide o zásadu, že sa priznáva len náhrada trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Z uvedeného pravidla vyplýva, že sa uhradzujú len účelne, či dôvodne vynaložené náklady v konaní, a teda nie všetky náklady, ktoré účastník v konaní vynaložil; pritom záleží na účastníkovi samotnom, aké finančné prostriedky na svoju obranu v súdnom konaní vynaloží. V súvislosti s odmenou za zastupovanie advokátom platí, že aj v prípade, ak sa klient s advokátom dohodne na zmluvnej odmene, pri určení nákladov konania, ktorých náhrada sa priznáva proti inej fyzickej či právnickej osobe, sa výška odmeny advokáta určí podľa ustanovení vyhlášky o tarifnej odmene (§ 22 ods. 1 vyhlášky č. 240/1990 Zb. <aspi://module='ASPI'&link='240/1990%20Zb.%252322'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a vyhlášky č. 163/2002 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='163/2002%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, obdobne § 18 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='655/2004%20Z.z.%252318'&ucin-k-dni='30.12.9999'>).

Podľa dovolacieho súdu v súlade s uvedenými zásadami niet dôvodu, aby štát uhradil poškodenému v tomto špecifickom prípade náhrady škody všetky náklady, ktoré vynaložil v trestnom konaní na svoju obhajobu. Obsah základného práva obvineného na právnu pomoc pri obhajobe v trestnom konaní spočívajúci v možnosti zvoliť si obhajcu, nemôže byť z hľadiska rozsahu nároku na náhradu škody proti štátu neobmedzený. Bolo by popretím základných predpokladov pre náhradu škody, aby štát hradil aj náklady spojené so zastúpením, ktoré boli poškodeným vynaložené bezúčelne. Treba preto uplatniť obmedzenie v tom zmysle, že pre účely náhrady škody sa musí jednať o náklady na obhajobu vynaložené účelne. Prijatý záver však žiadnym spôsobom neobmedzuje právo obvineného zvoliť si pre svoju obhajobu v trestnom konaní obhajcu, ale sa iba limituje právo poškodeného na náhradu účelne vynaložených nákladov v konaní. Túto požiadavku treba považovať za legitímnu, lebo niet dôvodu pre to, aby ktokoľvek hradil náklady na odstránenie vadného stavu (v tomto prípade zrušenie nezákonného rozhodnutia), ktoré neboli vynaložené dôvodne.

Účelnosť vynaložených nákladov na trovy obhajoby znamená aj to, že štát nie je povinný znášať náklady v podobe neprimerane dohodnutých zmluvných odmien medzi advokátom a poškodeným, ktoré niekoľko násobne prevyšujú odmenu mimozmluvnú (tak je tomu aj v predmetnej veci). Východiskom, čo treba považovať za účelne vynaložené náklady na trovy obhajoby, môže byť už zmienené pravidlo, podľa ktorého pri určení nákladov konania, ktorých náhrada sa priznáva proti inej fyzickej či právnickej osobe, sa výška odmeny advokáta určí podľa ustanovení vyhlášky o tarifnej odmene. Podľa dovolacieho súdu niet dôvodu, aby sa toto pravidlo neuplatnilo aj pri určení rozsahu náhrady škody spočívajúcej v trovách obhajoby, ktorá náhrada sa priznáva proti štátu, keďže jeho použitím sa objektívne vyjadruje odmena za zastupovanie, ak zástupcom je advokát. Tarifná odmena advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní sa totiž stanovuje podľa toho, či ide o obhajobu v trestnom konaní alebo o zastupovanie v konaní o priestupkoch, a podľa počtu úkonov právnej pomoci (služby) odstupňovaných podľa hornej hranice trestnej sadzby. Ide o kritériá, ktoré sú jasne určené, ktoré sú merateľné a predvídateľné. Určenie rozsahu náhrady škody podľa uvedených kritérií nepochybne prispieva aj k právnej istote účastníkov

tohto právneho vzťahu. Pre účely náhrady škody treba preto za účelne vynaložené náklady poškodeným na zaplatenie odmeny advokátovi na obhajobu považovať náklady v rozsahu tarifnej odmeny.

V tejto súvislosti dovolací súd zdôrazňuje, že nijako nespochybňuje právo advokáta a jeho klienta dohodnúť v zmluve o poskytnutí právnych služieb zmluvnú odmenu, ktorá môže byť vyššia, než je tarifná odmena. Tu sa iba zohľadňuje, že štát nemusí úhradu zvýšených nákladov vynaložených poškodeným znášať.“

25. Treba opätovne zdôrazniť aj v kontexte s vyššie uvedeným, že žalobca si v konaní neuplatnil nič iné, ako účelne vynaložené trovy na svoju obhajobu v trestnom konaní a pri podávaní žiadosti o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody, ktoré zodpovedajú tarifnej odmene advokáta určenej v rozhodnom období vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

26. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Opačné rozhodnutie súdu by bolo popretím spravodlivosti a bolo by v rozpore so základnými zásadami civilného sporového poriadku. Keďže sa žalovaný dostal s plnením peňažného záväzku do omeškania, priznal súd žalobcovi v súlade s § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka aj zákonný úrok z omeškania od 12.12.2015, teda odo dňa nasledujúceho po spísaní oznámenia, že neprerokuje žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

27. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p., § 262 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523262'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, 2 C.s.p. Žalobca mal v tomto konaní úspech v rozsahu 100 %. Z tohto dôvodu má nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

O Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove.

O Podľa § 363 C.s.p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

O Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

O Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

O Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

O Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno i meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

O Podľa § 366 prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej ujmy nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

O Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

O Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).